DIKUrevy 2012

Bitternes kærlighedssang

skrevet af Søren Lynnerup & Maria Eckhausen

Melodi: Mozart: "Piano Concerto no. 21 Andante"

Status: Færdig (3.5 minutter)

Roller:

 B0 (Maria)
 Et 0-tal

 B1 (Andreas)
 Et 1-tal

 B1' (Lund)
 Et andet 1-tal

 D (Taus)
 Datalog

 X (Mark)
 Instruktør

1: Åh, mit nul, min skat, du er det største nul Når, jeg ser dig, tænker jeg kun på hul (1 laver en cirkel med sine arme)

0: Årrh

1: Du' min kærlighed (tager armene mod hende)

0: Når

1: vi er sam-

 $\mathbf{0}$: -men (deres hænder mødes) $\mathbf{0} + \mathbf{1}$: kan vi være aaaa...alle ting

 ${f 0}$: Et, du er, for mig, ikk' kun en lige streg

Du, fylder mig, med lyst til boolean-leg (boolean udtales med to stavelser)

1: Nul (1 tager armene mod hende)

0: ..er jeg uden dig

1: Et

0: ..er vi sam-

1: -men (de står ved siden af hinanden og danner det binære tal 1)

0 + 1: Nu bliver vi tooo.. (de skifter plads).. du og jeg.

Trist mellemstykke. Det skal skæres ned/ændres. En datalog kommer ind på scenen med et OR skilt og et 1' (et andet 1-tal). O bliver ORet med 1' og dør. Nu er der to 1-taller ved siden af hinaden. 1 er ked af at have mistet sin kærlighed så 1 og 1' løber væk fra datalogen, og datalogen mister kontrollen over dem. Det originale 1 bruger et PLUS til at kombinere med det andet 1, som nu bliver til et 0 igen, men det originale 1 dør! 0'et er meget trist, men så kommer 1'et ind igen, reddet af carry-flaget!

1: Åh, mit nul, min skat, nu er du min igen0: Et, lov mig nu, vi ikk' skal skill's igen

Lad

1: ...os bli' skrevet ned

0: På

1: ...en CD-0: ...-rom

 $\mathbf{0} + \mathbf{1}$: Så kan vi ej skii...les igen. (Sænk tempoet på de sidste tre stavelser)